

به نام خداوند بخشنده مهربان

حرف شنو یا توسری خور؟

اگر توقع ما از حرف شنوی کودک این است که باید به دستورات ما بدون چون و چرا گوش دهد، دستور دادن باعث مقاومت در طرف مقابل می شود.

به کار بردن کلماتی مانند خطاب مستقیم تو، چرا، باید، نباید و امثال اینها باعث گارد و گرفتن نتیجه معکوس می شود. باید اتاقت را تمیز کنی... نباید بیرون بروی... چرا مسواک نمی زنی... تو درس هایت را بخوان! ..

چه بچه‌ها و چه بزرگسالان در مقابل چنین برخوردی رفتارهای واکنشی از خود نشان می‌دهند. نباید تصور کنیم که چون بچه‌ها کوچک هستند و اشتباهاتی دارند باید این طور با آنها برخورد کنیم.

بچه‌های زیر ۷ سال با گریه و لجبازی مقاومت خود را با این طرز برخورد ابراز می‌کنند. بچه‌های بزرگ‌تر از ۷ سال نیز شروع به بحث با والدین می‌کنند که پدر و مادرها به اصطلاح می‌گویند بچه توی روی ما می‌ایستد و می‌گوید: اتاقم را تمیز نمی‌کنم... دوست دارم بیرون بروم... مسواک نمی‌زنم، همین که هست.

